

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
4 У. 9623/16
13. новембар 2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Весне Лазаревић, председника већа, Гордане Богдановић и Јасмине Минић, чланова већа, са судским саветником Весном Мутавцић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца Привредног друштва “АА” д. о. о. из ..., чији је пуномоћник Владо Д. Бошковић, адвокат из Београда, Његошева улица бр. 8, против туженог Министарства привреде Републике Србије, ради поништаја решења, број 720-00-343/2016-09 од 12. маја 2016. године, у предмету промене у регистру, у нејавној седници већа, одржаној дана 13. новембра 2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

I Тужба СЕ ОДБИЈА.

II ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора.

Образложење

Оспореним решењем, одбијена је жалба тужиоца изјављена против тачке II диспозитива решења Агенције за привредне регистре Републике Србије-Регистар привредних субјеката, БД .../2016 од 16. марта 2016. године, којим је одбачена регистрациона пријава у делу који се односи на регистрацију промене података о члановима друштва и њиховим уделима у друштву, јер је утврђено да нису испуњени услови из члана 14. став 1. тач. 6), 7) и 10) Закона о поступку регистрације у Агенцији за привредне регистре. Тачком I диспозитива наведеног решења, код Привредног друштва “АА” д. о. о. ... регистровано је ново пословно име члана овог друштва, тако што је уместо пословног имена “ББ” Универзитет примењених наука-..., уписано Универзитет “ВВ”.

Тужбом, поднетом овом суду, дана 30. јуна 2016. године, преко пуномоћника, тужилац је оспорио законитост решења туженог органа због неправилне

примене закона. Навео је да је регистрациона пријава поднета ради промене члана друштва "АА" д. о. о. ..., и то брисања свих извршених уписа, а након што је правноснажном пресудом Привредног суда у Зајечару, П. 356/4014, утврђена апсолутна ништавост Уговора о преносу удела Ов. број 4289/13. Основ за подношење ове пријаве била је одредба члана 104. Закона о облигационим односима, односно да апсолутна ништавост делује *ex tunc*, што значи да наведени уговор не производи правно дејство од момента настанка, тако да је ништав и упис код Агенције за привредне регистре којим је извршена промена чланова Привредног друштва "АА" д. о. о. Истакао је да захтев тужиоца није усвојен зато што није утврђена ништавост и накнадно закљученог Уговора о преносу удела са ГГ на ДД, који је на основу Уговора о преносу удела, УОП број 356/2015 од 27. јануара 2015. године, регистрован као члан друштва и савестан стицалац удела. Навео је да је тужени орган упутио тужиоца да судским путем тражи да се утврди да је без правног дејства уговор од 27. јануара 2015. године, иако тужилац није тражио да се у управном поступку утврди ништавост наведеног уговора, већ брисање свих уписа који су извршени након утврђивања апсолутне ништавости Уговора о преносу удела Ов. број 4289/13. Нагласио је да се тужени орган, за одлуку као у диспозитиву оспореног решења, позвао и на став Суда из пресуде У. 5993/12, коју тужилац није успео да прибави. Предложио је да Суд тужбу уважи, поништи оспорено решење, усвоји регистрациону пријаву БД .../2016 у делу који се односи на регистрацију промене података: чланови-удели, тако што ће Агенција за привредне регистре извршити брисање свих накнадних регистрација промена: чланови-удели, насталих након закључења Уговора о преносу удела Ов. број 4289/13, чија је апсолутна ништавост утврђена правноснажном судском пресудом и обавезе тужени орган да сноси трошкове управног спора.

Одговором на тужбу, тужени орган је у свему остао при разлозима образложења оспореног решења, и предложио је да Суд тужбу одбије.

Решавајући овај управни спор без одржане усмене расправе, у смислу одредбе члана 33. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, бр. 111/09), и испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу с одредбом члана 41. став 1. наведеног закона, Управни суд је, оценом навода тужбе, одговора на тужбу, и списка ове правне ствари, нашао да тужба није основана.

Одредбама члана 186. тач. 1) и 5) Закона о привредним друштвима („Службени гласник РС“, бр. 36/11...5/15), прописано је да члану друштва престаје то својство: смрћу, ако је члан физичко лице, односно брисањем из одговарајућег регистра, ако је члан правно лице; иступањем из друштва; искључењем из друштва; преносом целокупног удела; повлачењем и поништењем целокупног удела.

Одредбом члана 3. став 1. тачка 3) Закона о поступку регистрације у Агенцији за привредне регистре („Службени гласник РС“, бр. 99/11 и 83/14), прописано је да се поступак регистрације заснива на начелу формалности, према коме регистратор доноси одлуке на основу чињеница из пријаве, приложених докумената и регистрованих података, без испитивања тачности чињеница из пријаве, веродостојности приложених докумената и правилности и законитости поступака у коме су документи донети.

Према одредбама члана 14. тач. 2), 5), 6), 7) и 10) наведеног закона по пријему пријаве регистратор проверава да ли су испуњени услови за регистрацију, и то:

да ли је пријава поднета од стране лица овлашћеног за подношење пријаве и да ли је потписана у складу са овим законом; да ли пријава садржи податке и чињенице потребне за регистрацију; да ли су уз пријаву приложени прописани документи; да ли су чињенице из пријаве сагласне чињеницама из докумената приложених уз пријаву и подацима који су регистровани у регистру који поступа по пријави; да ли је уз пријаву приложен доказ о уплати накнаде за вођење поступка регистрације.

Одредбама члана 17. став 2. истог закона прописано је да ако нису испуњени услови за регистрацију из члана 14. тач. 2) и 5) - 10) овог закона, регистратор доноси решење којим одбацује пријаву и утврђује који услови за регистрацију нису испуњени.

Према одредби члана 34. Правилника о садржини Регистра привредних субјеката (“Службени гласник РС”, бр. 6/12), уз пријаву промене члана у друштву са ограниченом одговорношћу прилаже се: уговор о преносу удела са овереним потписима чланова друштва или акт који је основ за пренос удела; доказ о идентитету члана који приступа друштву.

Одредбама члана 3. ст. 1. и 2. Одлуке о накнадама за послове регистрације и друге услуге које пружа Агенција за привредне регистре (“Службени гласник РС”, бр. 119/13...106/15), прописано је, поред осталог, да накнада за благовремено поднету регистрациону пријаву промене података о правном лицу износи 2.800,00 динара, која се, ако се регистрационом пријавом захтева више промена, увећава за 1.400,00 динара по промени.

Према образложењу оспореног решења, провером података у Регистру привредних субјеката Агенције за привредне регистре, утврђено је: да су ДД и Универзитет “ВВ” ..., чланови Привредног друштва “АА” д. о. о. ..., са уделом од по 50%; да је решењем првостепеног органа, БД .../2015 од 27. фебруара 2015. године, уместо ГГ, као члана друштва са уделом од 50%, регистрован ДД, и то на основу Уговора о преносу 50% удела, УОП број 189/2015 од 27. јануара 2015. године, закљученим између ГГ, као преносиоца, и ДД, као стицаоца; да је решењем првостепеног органа, БД .../2014 од 17. новембра 2014. године, уместо ЂЂ као члана друштва са уделом од 50%, регистрован “ББ” Универзитет ..., и то на основу Уговора о преносу 50% удела и иступању из друштва, УОП број 841/2014 од 10. новембра 2014. године, закљученог између наведених лица; да је решењем првостепеног органа, БД .../2013 од 9. септембра 2013. године, регистрован пренос удела са “ББ” Универзитета ..., као преносиоца, на ГГ и ЂЂ као стицалаца, а на основу Уговора о преносу удела, овереним пред Првим основним судом у Београду, Ов. број 4289/13 од 30. јула 2013. године; да је тужилац поднео првостепеном органу регистрациону пријаву, БД .../2016 од 11. марта 2016. године, којом је, поред промене пословног имена члана друштва “ББ” Универзитет примењених наука-... у Универзитет “ВВ” ..., затражио и брисање из Регистра привредних субјеката члана друштва ДД и упис податка да је удео члана друштва Универзитет “ВВ” ..., 100%, а не 50%, све на основу правноснажне пресуде Привредног суда у Зајечару, П. број 356/2014 од 28. јануара 2016. године, којом је утврђена ништавост Уговора о преносу удела, овереним пред Првим основним судом у Београду, Ов. број 4289/13 од 30. јула 2013. године, закљученим између “ББ” Универзитета ..., сада Универзитет “ВВ” ..., као преносиоца, и ГГ и ЂЂ као стицалаца. Поступајући по регистрационој пријави БД .../2016 од 11.

марта 2016. године, првостепени орган је одлучио као у диспозитиву решења, БД .../2016 од 16. марта 2016. године. Незадовољан тачком II диспозитива наведеног решења, тужилац је изјавио жалбу, а тужени орган је, имајући у виду утврђено чињенично стање, одлучио као у диспозитиву оспореног решења. Ово са разлога што је правноснажном пресудом на основу признања Привредног суда у Зајечару, П. број 356/2014 од 28. јануара 2016. године, утврђена ништавост Уговора о преносу удела, Ов. број 4289/13 од 30. јула 2013. године, који су закључили “ББ” Универзитет ..., сада Универзитет “ВВ” ..., као преносилац, и ГГ и ЋЋ, као стицаоци, не и ништавост Уговора о преносу 50% удела, УОП број 189/2015 од 27. јануара 2015. године, који су закључили ГГ, као преносилац, и ДД, као стицалац, а који је био основ да се ДД региструје као члан друштва. Стога, по оцени туженог органа, наведена пресуда Привредног суда у Зајечару није подобна да се изврши брисање ДД, као члана друштва. Она би могла бити основ за успостављање раније регистрованог стања, али само у односу на уговорне стране из Уговора о преносу удела за који је пресудом утврђено да је ништав, под условом да су уговорне стране регистроване у Регистру привредних субјеката као чланови друштва. Како овај услов није испуњен, при чему тужилац није доставио ни доказ о томе да је уплатио накнаду за вођење поступка регистрације у износу од 1.400,00 динара, то је, по налажењу туженог органа, првостепени орган правилно поступио када је одлучио као у тачки II диспозитива решења од 16. марта 2016. године. Пошто је оценио наводе жалбе, тужени орган је одлучио као у диспозитиву оспореног решења.

Код овако утврђеног чињеничног стања, имајући у виду цитиране одредбе наведених нормативних аката, правилно је, по оцени Суда, првостепени орган одлучио као у тачки II диспозитива решења од 16. марта 2016. године, а тужени орган је, такође, правилно, у поступку спроведеном без повреда правила поступка, одлучио као у диспозитиву оспореног решења, а за одлуку је дао довољне и јасне разлоге које у свему прихвата и овај суд. Ово са разлога што у правном поретку и даље егзистира Уговор о преносу 50% удела, УОП број 189/2015 од 27. јануара 2015. године, који су закључили ГГ, као преносилац, и ДД, као стицалац, на основу кога је првостепени орган донео решење, БД .../2015 од 27. фебруара 2015. године, којим је у Регистру привредних субјеката код Привредног друштва “АА” д. о. о. ..., регистрована промена чланова на начин што је брисан ГГ, а уписан ДД. Стога је, по налажењу Суда, правилна оцена поступајућих органа да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 14. тач. 6), 7) и 10) Закона о поступку регистрације у Агенцији за привредне регистре, за спровођење тражене промене.

Суд напомиње да се странке погрешно позивају на став Суда из пресуде У. 5993/12 од 19. маја 2014. године. Ово са разлога што се не ради о ставу Суда, већ о синтагми: “чиме је исти уговор из облигационо правног трансформисан у статусно правни уговор”, из закључка Агенције за привредне регистре-Регистар привредних субјеката, БД .../2011 од 11. октобра 2011. године, преузетој у део образложења пресуде којим су цитирани наводи ожалбеног односно оспореног акта, о чијој законитости је Суд одлучио наведеном пресудом.

Суд је ценио наводе тужбе, али, како је чињенично стање потпуно утврђено, а закон правилно примењен, оценио је да не могу довести до друкчије оцене законитости оспореног решења.

Одлучујући о предлогу тужиоца да Суд реши ову управну ствар тако што ће донети пресуду у спору пуне јурисдикције, Суд налази да предлог није основан. Ово стога што је оспорено решење правилно и на закону засновано, па нису испуњени услови за његово поништење, те нема ни услова да Суд реши ову управну ствар применом одредбе члана 43. став 1. Закона о управним споровима.

Са изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је, применом одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу I диспозитива ове пресуде.

Суд је, с обзиром да је тужбу одбио, одбио и захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора, па је, на основу одредаба чл. 66, 67. и 74. Закона о управним споровима, сходном применом одредаба чл. 153. и 154. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...87/18), одлучио као у ставу II диспозитива ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ

Дана 13. новембра 2019. године, 4 У. 9623/16

Записничар
Весна Мутавцић,с.р.

Председник већа - судија
Весна Лазаревић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ЉЛ